

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 101.446 van 3 december 2001
in de zaak A. 108.649/IX-2982.**

In zake :

1. Robrecht TIMMERMANS,
2. Paul VAN ELST,
die woonplaats kiezen bij
advocaat W. MERTENS,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. PEETERS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 13.

tussenkommende partij :

Marc DREESSEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Robrecht TIMMERMANS en Paul VAN ELST op 8 augustus 2001 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van het koninklijk besluit van 26 juni 2001 waarbij Marc DREESSEN wordt benoemd tot gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Hasselt;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekers de schorsing van de tenuitvoerlegging vorderen van hetzelfde besluit;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag over het beroep tot nietigverklaring opgemaakt door auditeur W. WEYMEERSCH, op grond van artikel 94 van het besluit van de

Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gezien het verslag over de vordering tot schorsing opgemaakt door auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de beschikkingen van 27 september 2001, houdende bevel tot neerlegging van het verslag over het beroep tot nietigverklaring en waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 november 2001;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan partijen;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. MERTENS, die verschijnt voor verzoekers, van advocaat S. VAES, die loco advocaat P. PEETERS verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat S. VERNAILLEN, die loco advocaat H. SEBREGHTS verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Marc DREESSEN met verzoekschriften van 5 september en 17 oktober 2001 vraagt om respectievelijk in het administratief kort geding en de vernietigingsprocedure te mogen tussenkomen;

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1. Blijkens bericht in het Belgisch Staatsblad van 16 januari 2001 wordt een betrekking van gerechtsdeurwaarder in het arrondissement Hasselt vacant verklaard.

2. Voor die betrekking stellen zich negenendertig personen kandidaat, waaronder verzoekers en de tussenkomende partij.

3. De bij artikel 512, § 2, van het Gerechtelijk Wetboek voorgeschreven adviezen van de procureur-generaal bij het hof van beroep te Antwerpen en van de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt zijn zowel voor de verzoekers als voor de tussenkomende partij gunstig.

3.1. Het advies van de procureur-generaal bij het hof van beroep te Antwerpen is zowel voor de verzoekers als voor Marc DREESSEN identiek, namelijk gunstig. Telkens wordt erop gewezen dat zij de voorwaarden vervullen om tot gerechtsdeurwaarder benoemd te worden en dat uit de bij de procureur des Konings ingewonnen inlichtingen blijkt dat zij over de nodige bekwaamheid beschikken.

3.2. Het advies van de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt is zowel voor de verzoekers als voor Marc DREESSEN gunstig.

Ten aanzien van Marc DREESSEN staat in een eerste op 12 maart 2001 uitgebracht advies te lezen dat de kandidaat slechts eenmaal, maar met gunstig resultaat is opgetreden als plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder in het arrondissement Tongeren, dat hij van onbesproken gedrag is en beschikt over een blanco strafregister. Nadien, namelijk op 21 maart 2001, adviseert de procureur des Konings opnieuw gunstig doch wijst hij erop dat de kandidaat probleemloos en met gunstig resultaat regelmatig is opgetreden als plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder in het arrondissement Hasselt.

Ten aanzien van de eerste verzoeker staat in een op 9 maart 2001 uitgebracht advies te lezen dat hij regelmatig en met gunstig resultaat is opgetreden als plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder in het arrondissement Leuven, dat hij van onbesproken gedrag is en beschikt over een blanco strafregister.

Ten aanzien van de tweede verzoeker staat in een op 12 maart 2001 uitgebracht advies te lezen dat hij regelmatig en met gunstig resultaat is opgetreden als plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder in het arrondissement Hasselt, dat hij van onbesproken gedrag is en beschikt over een blanco strafregister.

3.3. Het advies van de raad van de arrondissementskamer van gerechtsdeurwaarders is zowel voor de verzoekers als voor Marc DREESSEN uitmuntend. Er staat telkenmale het volgende te lezen :

"Het advies kwam tot stand, rekening houdend met de volgende objectieve criteria en nuanceringen (uitmuntend, zeer gunstig, gunstig en ongunstig) :

1. de anciënniteit onder de 39 kandidaten, rekening houdend met de datum waarop werd voldaan aan alle voorwaarden om het ambt van gerechtsdeurwaarder of plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder waar te nemen;
2. de betrokkenheid bij een gerechtsdeurwaarderskantoor in het gerechtelijk arrondissement Hasselt;
3. het regelmatig vervangen en probleemloos uitoefenen van de functie van plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Hasselt".

4. Op 28 mei 2001 schrijft de kabinetschef van de minister van Justitie aan het directoraat-generaal rechterlijke organisatie, dienst personeelszaken, een nota waarin wordt voorgesteld Marc DREESSEN te benoemen. De motivering hiervan luidt als volgt :

"Overwegende dat DREESSEN Marc zijn stage heeft aangevangen te Genk op 9 oktober 1989 en beëindigd heeft op 25 oktober 1991. Zijn stage werd gehomologeerd door de homologatiecommissie op 20 maart 1999 en hij bekam het getuigschrift van kandidaat-gerechtsdeurwaarder op 29 januari 1999;

Overwegende dat hij zoals alle kandidaten zowel van de procureur-generaal als van de procureur des Konings een gunstig advies bekam. Dat de procureur des Konings bevestigt dat DREESSEN Marc met een vaste regelmaat is opgetreden als plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder en dit voornamelijk in het arrondissement Hasselt, en dit probleemloos en met gunstig resultaat verliep;

Overwegende dat de arrondissementskamer van gerechtsdeurwaarders van Hasselt hem op 6 maart 2001 een uitmuntend advies verstrekke op basis van de criteria anciënniteit, de betrokkenheid bij een gerechtsdeurwaarderskantoor in het gerechtelijk arrondissement Hasselt en de regelmatige vervangingen in het gerechtelijk arrondissement Hasselt, die probleemloos zijn verlopen;

Overwegende dat hij van onbesproken gedrag is en aan alle criteria voldoet om tot gerechtsdeurwaarder te worden benoemd;"

5. Op 26 juni 2001 wordt dan het thans bestreden besluit genomen. Naast de identieke motivering als die van de nota van 28 mei 2001 wordt er enkel nog verwezen naar de diverse uitgebrachte adviezen.

Overwegende dat de verzoekers in een eerste middel de schending van de artikelen 10, 11 en 33 van de gecoördineerde Grondwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 512 van het Gerechtelijk Wetboek aanvoeren,

alsmede van de in die bepalingen neergelegde of daarbij aansluitende beginselen van gelijkheid, redelijkheid, zorgvuldigheid en motivering; dat zij in essentie hierbij aanvoeren dat noch in de verstrekte adviezen noch in het bestreden besluit zelf is aangetoond dat er een vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten is geschied; dat zij meer bepaald betogen:

- dat uit de lijst van kandidaten voorgelegd aan de minister en uit diens voordracht niet blijkt waarom sommige kandidaten een uitmuntend advies met speciale aanbeveling gekregen hebben, noch van wie die aanbeveling uitging;

- dat er geen verschil is inzake beoordeling in de diverse wettelijk voorgeschreven adviezen, ofschoon in de realiteit de titels en verdiensten van de tussenkomende partij, inzonderheid gemeten naar de maatstaven zoals de raad van de arrondissementskamer die zou hanteren, heel wat lager liggen dan die van de verzoekers,

- qua anciënniteit : de tussenkomende partij verkreeg het getuigschrift van kandidaat-gerechtsdeurwaarder pas op 29 januari 1999 terwijl dat voor verzoeker Robrecht TIMMERMANS het geval was op 25 januari 1992 en verzoeker Paul VAN ELST -die licentiaat in de rechten is- plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder is sinds 3 februari 1989;

- betrokkenheid bij een kantoor in het arrondissement Hasselt : de tussenkomende partij is tewerkgesteld bij een gerechtsdeurwaarderskantoor te Hasselt sedert 1994, doch heeft daar enkel de functie van kantoorbediende uitgeoefend, eerste verzoeker heeft een grote betrokkenheid bij een aantal gerechtsdeurwaarders te Hasselt en tweede verzoeker woont in Hasselt en werkte sinds 1992 als zelfstandig plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder vooral in het arrondissement Hasselt;

- de tussenkomende partij blijft zeer vaag over het aantal vervangingen dat hij zou hebben gedaan, volgens de ingewonnen informatie zou dat zeer beperkt geweest zijn en betrof het vrijwel uitsluitend strafzaken en verzekeren van de permanentie op het kantoor, terwijl de verzoekers enorm veel vervangingen hebben gedaan, tweede verzoeker zelfs het meeste van alle kandidaten;

- wat de andere criteria betreft dan die vermeld in het bestreden besluit stippen verzoekers aan dat de tussenkomende partij er lang over gedaan heeft om het getuigschrift van kandidaat-gerechtsdeurwaarder te behalen in 1999, terwijl eerste verzoeker dat na twee jaar stage heeft behaald in 1992 en tweede verzoeker licentiaat in de rechten is;

dat verzoekers besluiten dat geen enkel redelijk beoordelingscriterium toeliet de tussenkomende partij te benoemen;

Overwegende dat de verwerende partij in haar nota welke zij heeft neergelegd in het kader van de vordering tot schorsing antwoordt dat, vooreerst, het middel niet ontvankelijk is in zoverre het de schending van artikel 33 van de Grondwet aanvoert, bij gebrek aan een nadere precisering waaruit die schending bestaat; dat zij voorts het middel niet ernstig acht omdat de voorgeschreven adviezen niet de precieze redenen moeten aangeven waarom de ene kandidaat boven de andere wordt verkozen, dat de vermelding "met speciale aanbeveling" bij een uitmuntend advies blijkbaar stoelt op een administratieve vergissing nu duidelijk blijkt dat de arrondissementskamer aan de kandidaten enkel de nuanceringen "uitmuntend", "zeer gunstig", "gunstig" en "ongunstig" hanteerde, dat de drie betrokkenen allen een gelijke beoordeling kregen van de instanties wier advies wettelijk vereist is, en dat dit laatste niet het geval is voor de Nationale Vereniging van kandidaat-gerechtsdeurwaarders, wier advies verzoekers te hunnen voordele inroepen; dat voorts wordt geantwoord dat de tussenkomende partij beschikt over een grote ervaring sedert 1994 als bureelhoofd inzake kantoorwerk op een gerechtsdeurwaarderskantoor, wat diverse facetten bevat, terwijl verzoekers daarentegen vooral free-lance als plaatsvervanger bij het betekenen van exploiten zijn opgetreden, en terwijl in tegenstelling tot wat zij betogen verzoekers niet op een grotere betrokkenheid bij een gerechtsdeurwaarder in het arrondissement Hasselt kunnen bogen, en dat zij ook ten onrechte de vervangingen van de tussenkomende partij minimaliseren; dat de verwerende partij besluit dat in het licht van de identieke adviezen zowel voor verzoekers als voor de tussenkomende partij, zij rechtmatig de voorkeur vermocht te verlenen aan laatstgenoemde: zij kon zijn ervaring, hoewel korter, als meer verscheiden aanmerken en hij had een grotere betrokkenheid bij een kantoor in Hasselt;

Overwegende dat de tussenkomende partij vooraf betoogt dat verzoekers niet alleen niet verduidelijken waarin volgens hen de schending van artikel 33 van de Grondwet bestaat, maar dat hetzelfde ook geldt voor de aangevoerde schending van artikel 512 van het Gerechtelijk Wetboek; dat zij voorts stelt dat de verzoekers thans niet meer ontvankelijk zijn om de uitgebrachte adviezen te kritiseren daar zij niet ter gelegener tijd tegen die adviezen zelf zijn opgekomen; dat de tussenkomende partij zich ook afvraagt waar de verzoekers de vermelding van "uitmuntend advies met speciale vermelding" hebben gelezen; dat voor het overige haar verweer grotendeels samenvalt met dat van de verwerende partij en zij er speciaal de nadruk op legt dat ervaring als gerechtsdeurwaarder niet enkel bestaat in het betekenen van exploiten, maar dat ook het opstellen, registreren, verwerken en

dergelijke, waarbij de tussenkomen partij een leidende rol speelde, een zeer belangrijk aspect van die ervaring uitmaakt, en dat verzoekers een louter subjectieve inhoud geven aan soms eigenhandig in het leven geroepen benoemings- en vergelijkingscriteria;

Overwegende dat in het middel vooral wordt aangevoerd dat op geen enkel ogenblik -noch in de verstrekte adviezen, noch in het bestreden besluit zelf- een vergelijking van titels en verdiensten van de kandidaten is gebeurd; dat verzoekers aldus het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel geschonden achten en de benoemende overheid een gebrek aan redelijkheid en zorgvuldigheid verwijten, terwijl volgens hen ook de formele en materiële motiveringsplicht geschonden is;

Overwegende dat de verplichting om de titels en verdiensten van de kandidaten te vergelijken geldt voor alle benoemingen en bevorderingen naar keuze tot een openbaar ambt; dat die verplichting voortvloeit uit het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel, krachtens hetwelk iedere burger gelijke toegang heeft tot de openbare bedieningen; dat teneinde de Raad van State in staat te stellen om na te gaan of die vergelijking plaats heeft gehad, uit het benoemingsbesluit zelf, de daaraan voorafgaande adviezen of desnoods uit andere stukken die zich in het dossier bevinden, moet kunnen blijken dat die vergelijking plaats heeft gehad; dat, gecombineerd met het beginsel dat elke administratieve rechtshandeling op wettelijk aanvaardbare motieven moet berusten, zulks inhoudt dat moet kunnen worden aangetoond welke criteria de benoemende overheid heeft gehanteerd om de voorkeur te geven aan de benoemde kandidaat boven andere kandidaten, daargelaten de vraag of de formele motiveringswet van 29 juli 1991 voorschrijft dat zulks in het benoemingsbesluit zelf dient te gebeuren;

Overwegende dat uit het feitenoverzicht blijkt dat de diverse adviesorganen zowel ten aanzien van de verzoekers als ten aanzien van Marc DREESSEN een nagenoeg identiek, minstens gelijklopend, advies hebben verstrekt; dat dit in de op 28 mei 2001 door de kabinetschef van de minister van Justitie aan het directoraat-generaal rechterlijke organisatie, dienst personeelszaken, toegestuurde nota met zoveel woorden wordt bevestigd; dat de in die nota gegeven motivering om Marc DREESSEN tot het vacant verklaarde ambt van gerechtsdeurwaarder te benoemen, op geen enkel moment verduidelijkt waarom Marc DREESSEN de voorkeur geniet op de andere kandidaten zoals verzoekers, die toch al veel langer de hoedanigheid van kandidaat-gerechtsdeurwaarder bezitten; dat

bijgevolg niet blijkt uit het bestreden besluit zelf noch uit enig stuk van het administratief dossier, dat er een vergelijking van titels of verdiensten plaats heeft gehad; dat de thans door de verwerende en tussenkomende partijen aangevoerde gegevens misschien de voorkeur voor Marc DREESSEN hadden kunnen verantwoorden, doch niet is aangetoond dat ze destijds ook de keuze van de benoemende overheid hebben bepaald; dat het middel derhalve kennelijk gegrond is en de nietigverklaring van het bestreden benoemingsbesluit wettigt, met toepassing van artikel 94 van het procedurereglement, zonder dat het nodig is op de concrete argumenten van de verzoekers inzake titels en verdiensten in te gaan;

Overwegende dat de vernietiging van de bestreden beslissing tot gevolg heeft dat de door verzoeker ingediende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing geen voorwerp meer heeft;

Overwegende dat de tussenkomende partij op het verzoekschrift tot tussenkomst in de vernietigingsprocedure fiscale zegels heeft aangebracht ten bedrage van vijfduizend frank; dat, gelet op het bepaalde in artikel 70 van het procedurereglement, het past haar dat bedrag terug te betalen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De verzoeken tot tussenkomst van Marc DREESSEN in de schorsings- en vernietigingsprocedure worden ingewilligd.

Artikel 2.

Vernietigd wordt het koninklijk besluit van 26 juni 2001 waarbij Marc DREESSEN wordt benoemd tot gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Hasselt.

Artikel 3.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 4.

Dit arrest zal bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 5.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op veertienduizend frank, komen ten laste van de Belgische Staat.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Artikel 6.

Het recht van vijfduizend frank, dat onverschuldigd gekweten werd, zal aan de tussenkomende partij worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie december 2000 en een, door :

de H.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.